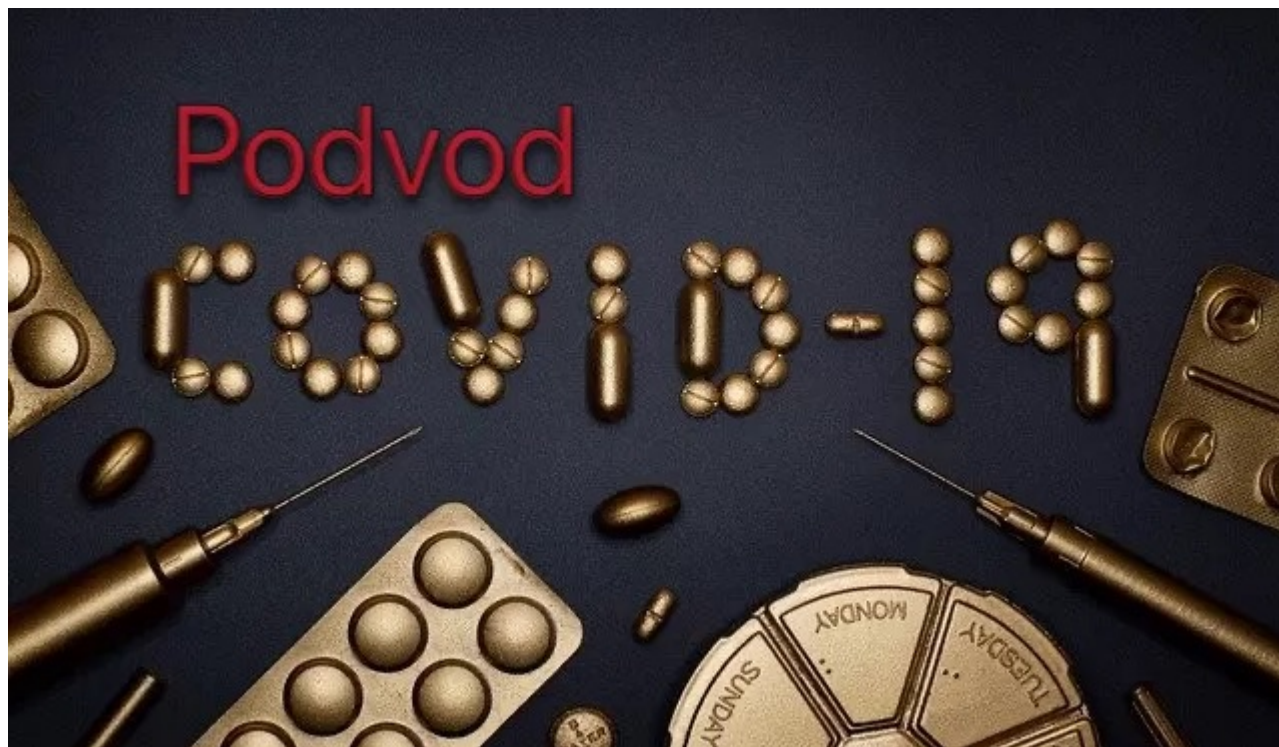

[Mikrobiolog Stefan Lank: COVID-19 JE PODVOD STOLETÍ \(PŘEPIS VIDEO\)](#)

- CZ24 News | 10. července 2021

Vážení přátelé, v tomto [videu](#) hovořím o neuvěřitelné historické události. Díky mikrobiologovi Stefanu Lankovi bylo s konečnou platností oficiálně prokázáno, že virologie se zakládá na nevědeckých a nesprávných metodách. Vše vám vysvětlím a poskytnu potřebný kontext, abyste si mohli uvědomit plný význam kontrolních experimentů Stefana Lanky. Žádám vás, abyste toto video sdíleli, kdekoli můžete. Pouze tak můžeme pomoci ostatním lidem získat přístup k těmto datům.

Když jste virolog a chcete prokázat existenci viru a jeho příčinnou souvislost s nemocí, musíte udělat tři jednoduché kroky.

1. Izolovat neboli extrahovat virus od nemocného jedince a očistit jej, čímž získáte izolát sestávající pouze z čistých virových částic.
2. Zobrazit virus pod mikroskopem a vyfotit jej, charakterizovat jej jakožto jedinečnou biochemickou strukturu. Určit posloupnost jeho genetické informace a určit, ze kterých proteinů se skládá.
3. Přemístit očištěný virus do hostitele a vyvolat propuknutí nemoci.

Pokud provedete úspěšně tyto tři kroky, pouze potom můžete prokázat, že virus existuje a způsobuje nemoc. Tento postup měli provést čínští virologové u prvních pacientů, kteří onemocněli „covidem“ ve Wuhanu. Pouze potom mohli prohlásit, že dýchací potíže těchto pacientů byly způsobeny virem.

Lidé mi často kladou otázku: Lze prokázat existenci viru faktem, že určitý počet lidí ve Wuhanu onemocněl ve stejnou dobu?

Odpověď je následující.

Pokud vidíme, že určitý počet lidí onemocněl ve stejnou dobu, provedeme epidemiologické pozorování. Epidemiologie neprokazuje existenci ničeho, ani nestanovuje specifickou příčinu onemocnění. Úkolem epidemiologického pozorování je zaznamenat fakt, že lidé vykazují určité příznaky. Epidemiologové mohou také navrhnout hypotézy, které je nutno ověřit, abychom pochopili příčinu onemocnění. Epidemiologie nemá nic dokazovat nebo prohlašovat. Příčina onemocnění se stanovuje až poté, co byly vypracovány epidemiologické studie a kdy rozumíme, že se něco děje a lidé začínají vykazovat příznaky.

Pokud by fakt, že lidé vykazují příznaky ve stejnou dobu, automaticky prokazoval existenci viru, mohli bychom říci, že kurděje jsou způsobeny virem. Koneckonců, námořníci měli stejné symptomy buď zároveň, nebo jeden po druhém, a z toho důvodu se dlouhou dobu mělo za to, že kurděje jsou nakažlivé infekční onemocnění a ti, kteří navrhovali jiná alternativní vysvětlení, byli zesměšňováni.

Podobné je to u nemocí beri beri nebo pelagra. Byly považovány za infekční nemoci, a přitom vznikají v důsledku nedostatečné výživy. Takových případů je mnohem víc.

Pokud bychom si mysleli, že příčinou šíření onemocnění a příznaků v sousedních regionech je automaticky virus, potom bychom mohli říct, že v Černobyli nebyla žádná havárie jaderné elektrárny, ale virus.

Jakýkoli vědec nebo kompetentní lékař by souhlasil s tím, že epidemiologická pozorování sama o sobě neprokazují existenci viru. Jestli je příčinou epidemie virus, se musí teprve zjistit.

Poctiví vědci chápou, že onemocnění dýchacích cest jsou způsobena několika faktory. Možné příčiny jsou například chemikálie, znečištění vzduchu, životní styl s přemírou toxinů a mnoho dalších. Je možné dohledat obrovské množství vědecké literatury o zápalu plic vyvolaném léčivými. Existuje více než 600 známých léků, které mohou přivodit zápal plic, je mezi nimi mnoho běžných léků jako např. paracetamol, antibiotika, statiny, dokonce i aspirin. Vlastně bychom mohli strávit celé dny probíráním možných příčin respiračních onemocnění.

Takže pokud chcete určit skutečnou příčinu onemocnění u konkrétní osoby a neoznačovat jako příčinu to, co se vám zrovna hodí, budete muset nezaujatě zkoumat všechny možné příčiny, přičemž nebudete trvat na závěrech, které jsou neobhajitelné.

Musíte dodržet tři výše uvedené kroky, abyste mohli vyvodit závěr, že nemoc je způsobena virem.

Myslíte si, že někdo za poslední rok a půl, který jsme strávili s příběhem jménem Covid-19, tyto tři kroky udělal? - Neudělal.

Virus Sars-Cov-2 nikdy nebyl izolován, přestože velké množství publikací tvrdí opak. Proces izolace viru je velmi jednoduchý a je s úspěchem využíván v mikrobiologii. Dokážeme získat virové částice zbažené jakékoli cizorodé látky. To znamená čistý vzorek viru nebo jiné látky, kterou chceme zkoumat. Za účelem získání čistého vzorku je potřeba odebrat tekutinu z plic, nechat ji projít speciálními filtry, čímž ji zbavíme velkých molekul a dostaneme filtrát složený z molekul ve velikosti nanometrů.

Za pomoci metody DGC (Density Gradient Centrifugation) se filtrát odstředí, čímž se od sebe molekuly oddělí podle hustoty a hmotnosti. Tím se vytvoří několik pásem molekul a všechny molekuly stejné hmotnosti a hustoty skončí ve stejném pásmu. Takže pokud jsou přítomny virové částice, budou v jednom z těchto pásem. Potom můžete tyto částice vzít a zkoumat jejich genetickou informaci, jejich proteiny, zkoumat, jestli jsou patogenní. Tímto způsobem se izoluje virus.

Je důležité pochopit, že pokud jste neprovedli tento postup, nemáte vzorek viru. Pokud jste neprovedli další krok, což je prokázání příčinné souvislosti viru s onemocněním, potom je jednoduše nemožné, abyste byli schopni vyrobit diagnostický test a vakcínu.

Jak již bylo řečeno, virologie tento postup nikdy **neprovedla**. Virologové jsou jediní vědci na světě, kteří nedbají na definici „izolace“. Jejich metody izolace viru nemají se skutečnou izolací nic společného.

Izolovat virus neznamena extrahovat virus z těla pacienta, ale provést buněčnou kulturu. Vezmou vzorek tekutiny z plic, z níž neizolují virus, takže ani nevědí, jestli se ve vzorku virus nachází, nanesou je na VERO buňky – buňky z ledvin opic, přidají velké množství antibiotik a antimykotik.

Významně omezí výživu buňky, takže ji vyhladoví. Následuje cytopatický efekt – buněčná smrt. Na základě toho konstatují, že ve vzorku byl přítomen virus a že je patogenní. Antibiotika a antimykotika přidávaná do vyhladovělých buněk jsou vysoce toxická pro buňky i pro buňky ledvin.

Takže co ve skutečnosti buňku zabíjí, toxické léky a hlad, nebo hypotetický virus? Odpověď by nám mohly dát kontrolní experimenty, ve kterých by virologové vzali neinfekční materiál, například hlen od neinfekční osoby, nebo sterilní roztok, nebo nic, a vystavili by jej stejným podmínkám – stejnému množství antibiotik, omezení výživy – a pokud by nenastala buněčná smrt, měli by jistotu, že léky ani nedostatek výživy buněčnou smrt nemohly způsobit.

Ani v jedné publikaci věnované takzvané izolaci viru Sars-Cov-2 se nehovoří o tom, že by byl proveden tento kontrolní experiment. **Dokonce tento experiment nebyl proveden ani jednou za celou historii u žádného z takzvaných patogenních virů.**

Ve virologii izolace neznamena to, že získáme vzorek viru, **ale že provedeme kultivaci tkání, což s izolací viru nemá nic společného. Ve virologii se nikdy neprovádí kontrolní experimenty, což je ve vědě jednoduše nepřijatelné.**

Kontrolní experimenty se neprovádí, protože jejich výsledky by znamenaly **konec virologie. John Enders, jenž přišel s tímto podvodným postupem, kterému dnes virologové říkají izolace, jednou provedl kontrolní experiment, který všichni ignorovali.**

V publikaci z roku 1954 s názvem „Množení cytopatogenních látek v tkáňových kulturách u pacientů se spalničkami“ poprvé popsal výsledky tkáňové kultury a výsledky kontrolního experimentu. Vzal buněčnou kulturu, umístil ji do stejných podmínek, kde byla vystavena omezené výživě a toxickým antibiotikům, přičemž nebyl použit žádný materiál od nemocného člověka. Použil pouze buňky, omezení výživy a antibiotika.

Výsledky byly naprosto stejné jako při použití „infekčního virového materiálu“. Tím je dokázáno, že cytopatický efekt není způsoben virem, ale toxickými podmínkami, za kterých byl experiment proveden.

Během buněčného rozpadu buňky uvolňují obrovské množství různých částic, které obsahují genetický materiál. Pochází z rozpadajících se opičích ledvinových buněk, lidské plicní tekutiny, fetálního telecího séra, které se vždy přidává do tkáňové kultury. Takže máme několik zdrojů genetického materiálu, který bude během rozpadu produkovat částice, extracelulární vezikuly s nukleovou kyselinou.

Výskyt těchto částic je považován za důkaz, že se virus rozmnožil. Virologové si prohlédnou tyto částice v mikroskopu, vyfotografují je a nazvou je „virus Sars-Cov-2“. Nikdy tyto částice neizolují, jednoduše se na ně podívají mikroskopem a pořídí fotografii.

Neexistují žádné důkazy o tom, že by tyto částice byly jakýmkoli druhem viru. Mohou to být běžné produkty rozpadu všech materiálů, které jsou použity při experimentu. Například to, **co je na fotografiích označeno jako virus Sars-Cov-2, je přesná kopie exozomů, což jsou částice produkované lidskými buňkami, které nejsou patogenní. Neexistují žádné důkazy o tom, že by tyto fotografie zobrazovaly virus a ne exozom.**

V publikaci z roku 1957 s názvem „Virus spalniček: souhrn experimentů zabývajících se izolací, vlastnostmi a chováním“ Enders uvádí, že není známo, zda částice vznikající v důsledku cytopatického efektu jsou viry nebo jen produkty buněčného rozpadu. Dále Enders uvádí, a v tom se s ním shodují i současní vědci v publikaci s názvem „Viry“ z roku 2020, že **viry a extracelulární vezikuly jsou natolik identické, že je ani nelze od sebe odlišit.** Jaké znaky nám tedy pomohou určit, zda se díváme na **virus** a ne na **exozomy** nebo **jiné produkty buněčného rozpadu?**
Absolutně žádné.

Pokud by byly provedeny kontrolní experimenty, byly by izolovány tyto částice a byla by prokázána jejich patogenita, potom bychom mohli říci, že se jedná o virus, ale virologové tohle **nikdy neudělali.** V padesátých letech Endersův pokus **všichni ignorovali, dokonce i Enders sám. Jeho podvodný postup se stal standardním a jediným postupem, jak prokázat existenci virů. Ráda bych zdůraznila, že tento postup je jediný, který se používá. Od té doby nikdo neprovedl kontrolní experimenty. Nyní tyto vědecké podvody končí, nacházíme se těsně před skutečnou vědeckou revolucí.**

Dne 21. dubna 2021 německý mikrobiolog Stefan Lanka provedl to, co žádný vědec neudělal od dob Johna Enderse. Provedl kontrolní experimenty. Jaké byly jejich výsledky? – Stejně jako u Endersových pokusů. V buněčné kultuře, která byla vystavena omezené výživě a antibiotikům a ve které se nenacházel žádný infekční materiál, nastal **cytopatický efekt.** Podívejme se blíže na experimenty Stefana Lanky:

Máme zde 4 buněčné linie. První linie je kontrolní, další tři slouží k provedení experimentu. Nahoře vidíme, jak vypadaly tři experimentální linie před zahájením experimentu – vypadají velice zdravě.

Skupina, která od prvního dne dostávala dobrou výživu a malou dávku antibiotik, zůstala zdravá až do pátého dne experimentu. Nenastal cytopatický efekt ani buněčná smrt.

Druhá skupina měla snížený přísun živin a dostala stejnou dávku antibiotik (Amphotericinu) jako první skupina. Tento stav se trochu blíží podmínkám experimentu, který provádějí virologové. V buněčné kultuře došlo k vážným změnám, buňky nejsou tak zdravé jako v první skupině – ztrácejí tvar, nejsou jednotné.

U třetí skupiny byly nastaveny přesně ty podmínky, které používají virologové. Výživa byla významně snížena, přibližně na polovinu, dávka antibiotik byla zvýšena z jedné jednotky na tři. Na vzorku je jasně vidět, jak se buňky rozkládají. Původně byly zdravé, ale den poté, co jim byla snížena výživa a zvýšena dávka Amphotericinu, začaly vypadat abnormálně. Po pěti dnech nastal cytopatický efekt.

Tento proces nastává, aniž by buňky byly vystaveny infekčnímu materiálu, pouze v důsledku toxického prostředí, v němž se nacházely!

U poslední skupiny byl proveden kontrolní experiment – sekvenování genomu. Z této buněčné kultury, kde není přítomen žádný virus, **lze přečíst sekvenci genomu Sars-Cov-2, viru spalniček, eboly, jakéhokoli viru budete chtít.**

Do této buněčné kultury byla přidána RNA z kvasinek a to z toho důvodu, že virologové přidávají do zkoumaného vzorku tekutinu z plic, která obsahuje velké množství nukleových kyselin. Tedy pomocí RNA z kvasinek vědci chtěli napodobit hlen. RNA kvasinek je zcela neutrální a nepatogenní, ale její přítomnost vytváří mnohem větší cytopatický efekt.

Přátelé, tento experiment vyvrací veškerou teorii, na které je vystavěna virologie. Teorie o tom, že viry existují a způsobují nemoci, je naprosto zpochybněna. Tyto pokusy ukazují, že to, čemu virologové říkají důkaz přítomnosti viru ve vzorku tkáně je pouhý následek samotných podmínek experimentu. Tento následek není nikdy způsoben přítomností neexistujícího viru.

Na závěr krátké shrnutí.

Pokud virus Sars-Cov-2 neexistuje, jak bylo nyní s konečnou platností vědecky prokázáno, znamená to, že:

1. Struktura viru a jeho spike protein neexistují. (Spike protein se nezískává z viru, vytváří se v laboratorních podmínkách s použitím uměle vytvořených genových sekvencí, za pomoci počítačů.)
2. Genom viru neexistuje. (Takzvaný genom viru Sars-Cov-2 byl uměle vytvořen.)
3. Kmeny viru neexistují.
4. Není možné vytvořit diagnostický test ani vakcínu. (PCR testy, vektorové a mRNA vakcíny se zakládají na zcela podvodných sekvencích genů.)
5. Není možné prokázat vztah příčiny a následku mezi onemocněním a neexistujícím virem.

Veškerá takzvaná preventivní opatření nařízená vládou se nezakládají na vědě. Celý příběh jménem Covid-19 slouží pouze k získání kontroly nad lidmi a k tomu, aby si lidé zvykli na diktátorský režim.

Jak jsem již uvedla, **jsme na pokraji zcela reálné vědecké a lékařské revoluce.** Prosím vás o sdílení tohoto videa kdekoli je to možné, protože jen tak tuto revoluci uskutečníme.

Vědecká práce Stefana Lanky, o které jsme zde hovořili, nebude moci být publikována v žádném vědeckém časopise. Tato data budou co nejvíce zatajována. Proto je úkolem každého z nás je sdílet s ostatními. Je potřeba, aby se dostala na veřejnost, protože to je jediný způsob, jak změnit směr, kterým se naše společnost ubírá.

Přeložila hanka | Zdroj: [Rumble](#)

Zdroj: tadesco